

LUNA SEPTEMBRIE ÎN 24 DE ZILE
**POMENIREA CUVIOSULUI ȘI DE DUMNEZEU
PURTĂTORIULUI PĂRINTELUI NOSTRU
SILUAN ATHONITUL**

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am..., stihirile pe 4, Glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Înflorit-a floare nouă în Grădina ta, de-Dumnezeu-Născătoare, suflând a Duhului dumnezeiască mireazmă, Siluan cel minunat, cel de un chip cu nevoitorii cei din vechime și nebunește arzând de dragostea Fiului tău, Căruia mai cu deadinsul se roagă, darurile harului să se dăruiască celor ce cinstesc sfântă pomenirea lui.

Din Rusia, ca un vlăstar de-Dumnezeu-sădit răsărind, și de vestitul Afthon auzind, întru acesta, ca o vie cu bun rod al Îngerescului Chip, vinul cel preaputernic ai dat, pre carele îl torni nedeșertat celor ce de graiurile tale de-Dumnezeu-însuflate însetează, Siluane de trei ori fericite, scriitoriuale al Împărăției cu totul nerătăcit.

De vasul cel de lut al tău nicicum te-ai grijit, dor având, Cuvioase, haina celui căzut Adam a dezbrăca, și luminatul veșmânt al Noului Adam a îmbrăca, împreună-lucrătoriu și ajutătoriu pocăinței tale luându-ți dumnezeiesc povățuitoriu, pre întâi-stătătoriuale purtătorilor de chinuri, pre marele Panteleimon.

Ca pre o jertfă a laudei, Cuvioase, patria ta Domnului te-a adus, pomenirile luminării tale prăznuind, și zicând: Priimește, Mire Iisuse, rodul pântecelui meu, pre carele Duhul tău l-au zămislit, dar de veselie Bisericii celei sfinte, pre fericitul Siluan.

Slavă..., Glas 2:

Minunat s'a făcut ție Domnul, Cuvioase, prin viața ta cea preaminunată. Că din pruncie pre Acela cu sete căutând, prin cercarea Duhului Sfânt l-ai aflat, și de dulceața neziditelor daruri umplându-te, cu graiurile tale cele de Dumnezeu scrise dai tuturor plinirea evangheliceștii vieți; pre carea prin smerenie neîncetat fiindu-o, Siluane, dăruiește-o și nouă, celor ce pre tine cinstim.

Și acum..., glas același:

Toată nădejdea mea spre tine pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Lumină lină... Prochimenul zilei.

Învrednicește-ne, Doamne...

LA STIHOVNĂ

Stihirile, glas 2:

Podobie: Casa Efratheii...

Harul Duhului, Siluane, dăruiește-I tuturor celor ce cu dragoste pomenirea ta săvârșesc, și cu cântări de laudă te cinstesc.

Stih: Răbdând, am răbdat pre Domnul...

Stămpără setea noastră de Dumnezeu cu scrierile tale, Siluane, și inimile, precum însuși știi, cu roua Duhului rouează.

Stih: Și au pus pre piatră picioarele mele...

Cu plângerea Strămoșului mă plânge, Siluane de trei ori fericite, că fără-delegile au covârșit viața mea.

Slavă... A Treimii:

Slavă Ție, Dumnezeule, Treime Atotsfântă, Carea acum pre Siluan, robul tău, mângâiere lumii îl dăruiești.

Și acum... A Născătoarei:

Iată, Stăpână, floare nouă cu bună mireazmă răsărit-a acum în Grădina ta, pre credincioși cu totul mirezmind cu mirezmele Dumnezeiescului Duh.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Și celelalte. Și otpust.

Tropariul, Glas 3:

Facerea lui Pavel Ieromonahul

Podobie: Al Dumnezeieștii credințe...

Propoveduitoriu al iubirii lui Hristos, lumii întregi ai fost dat, de trei ori fericite, între cuvântătorii de Dumnezeu cel prea duios, căci pre cel smerit și blând ai văzut, și inima Aceluia ai cunoscut; pentru aceasta, cu graiurile tale toți luminându-ne, Siluane de Dumnezeu însuflăte, proslăvim Duhul, carele pre tine-au proslăvit.

Altul. Glas 5:

Podobie: Pre Cuvântul...

Împodobit-ai, Părinte, Muntele Afthonului, mai presus de fire viețuind, și dumnezeiasca lucrare a Duhului arătând; pentru aceasta, cu cuviință cinstind pomenirea ta, Siluane, din inimă slăvim pre Cea ce pre tine Bisericii mare propoveduitoriu al lui Hristos te-au dat.

LA VECERNIA CEA MARE

La Doamne strigat-am..., stihurile pe 6.

Glas 1. Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cu veselie acum în cântări să laudăm pre noul vlăstar al Afthonului, carele cu vrednicie la soborul Cuvioșilor s'a adăugat, ale căror bune-săvârșiri întocmai a urmat, pre Siluan de-Dumnezeu-văzătoriu, căutătoriu harului, și arătătoriu.

Pre Dumnezeu, pre carele din pruncie îl căutai, Părinte, nu prin goală cunoștință, ci prin negrăita putere a Duhului l-ai aflat, stăruitoare rugă aducând,

Siluan, ca neamurile toate să se umple de darul dumnezeiescului har.

Împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul omului este, precum nemincinos zice al nostru Dătătoriu de Lege; pentru aceasta, cu râvnă săpând, Siluan, aflat-ai curgerile ei, udând cu-mbelșugare pământul tău cel înțelegătoriu, și sămânțele crescând.

Altele, Glas 2:

Podobie: Cu ce cântări de laudă...

Cu ce cântări de mulțămită vom răsplăti ție folosința cea dela tine, Părinte de Dumnezeu slăvite, cei carii setea cu scrierile tale ne-am adăpat, și cu prisosință ne-am învățat, în iad a ține mintea cea neținută, și prin nădejtile cele bune la mântuire a ajunge, Siluan de trei ori fericite, căci Duhul, Cuvioase, lumii întregi învățătoriu te-au așezat, cu totul nerătăcit.

Cădere se îngăduie sufletelor bărbătești, a îndreptării iconomie, temei cunoașterii de Dumnezeu făcându-se, și vrăjmașului desăvârșită surprare; căci, în chip înțelegătoriu, dorului celor cerești toate puterile supuind, și numai către Dumnezeu îndreptându-se, de darurile cele nezidite îmbelșugat se împărtășesc, și de cel vechi Adam dezbrăcându-se, cu Hristos de un chip se arată.

În dar ai luat dela Născătoarea de Dumnezeu pocăința cea mântuitoare; căci, când șarpele în vis ai înghițit, Ea atunci te-a muștrat, neplăcându-i viețuirea ta, și dorul nevoinței în sufletul tău a aprins, Siluan preafelicite; pentru aceasta plângerea cheie ai aflat, noianul milostivirilor Domnului cu dânsa deschizând, prin prea aleasa viețuire aghioriticească.

Slavă... **Glas 6:**

Preaiubitoriu de oameni Dumnezeu, Hristos Domnul, înnoită mângâiere în zilele cele de pre urmă, și Evanghelie însuflată, și neprihănită icoană a Lui, pre fericitul Siluan ne-au dăruit; la carele ca la un părinte al nostru privind, de duhovnicească bucurie ne umplem, și călăuză tare pre acesta având, calea cea către Dumnezeu fără de clătire săvârșim. Pentru aceasta, cu mulțămită dând glas, către Dânsul strigăm: Slavă ție, Doamne, cea ce în fieștecare neam pre Sfinții tăi prealuminoase stele îi arăți, prin carii pre tine, Soarele cel neînserat, văzându-te, ne luminăm.

Și acum...

Cine nu te va fericii, Preasfântă Fecioară, sau cine nu va lauda preacurată nașterea ta? Că cel ce au strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-născut, același din tine, cea Preacurată, au ieșit, negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Sau a Praznicului.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și citirile:

Dela înțelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 3: 1-9.

Sufletele dreptilor sânt în mâna lui Dumnezeu, și muncă de dânsule nu se va atinge. Părutu-s'a în ochii celor nepricepuți a muri, și pedepsire s'a socotit ieșirea lor, și mergerea lor dela noi sfârâmăre, iară ei sânt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu au ispitit pre dânsii, și i-au aflat luiși vrednici. Ca aurul în ulcea, așa i-au lămurit, și ca o jertfă de ardere de tot i-au priimit. Străluci-vor în vremea cercetării sale, și ca scânteile pre paie vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni noroadă, și va împărăți întru dânsii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste cu dânsul vor petrece. Că har și milă este întru cuviosii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela Înțelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 4: 7-15.

Dreptul, de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi; căci bătrânețile sânt cinstite nu cele de mulți ani, și nici cele ce cu numărul anilor se măsoară. Ci căruntețea oamenilor este înțelepciunea, și vârsta bătrâneții – viața cea nepângărită. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, Domnul l-au iubit, și trăind între păcătoși, s'a mutat de pre pământ. Răpitu-s'a, ca nu cumva răutatea să schimbe cunoștința cugetului lui, sau vicleșugul să amăgească sufletul lui. Căci vraja răutății întunecă pre cele bune și amețea poftă schimbă mintea cea fără de răutate. Săvârșindu-se degrab, cel drept a plinit ani îndelungați. Căci plăcut era Domnului sufletul său, pentru aceasta au grăbit să-l scoată din mijlocul vicleșugului. Iar noroadele văzând, nu au chibzuit, nici și-au pus în gând una ca aceasta, că har și milă este întru cuviosii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Din Prorocia lui Ioil citire

Cap. 2: 28-31.

Acestea zice Domnul: Și va fi duple aceasta, și voi turna din Duhul Meu preste tot trupul și vor proroci fiii voștri și fiicele voastre, și bătrânii voștri vise vor visa, și tinerii voștri vedenii vor vedea. Și preste robii Mei și preste roabele Mele în zilele acelea voi turna din Duhul Meu. Și voi da semne în ceriu și pre pământ, sânge și foc și fumegare de fum; soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, mai nainte de a veni ziua Domnului cea mare și strălucită.

LA LITIE

Stihirile samoglasnice, Glas 1

Ca pre o pârgă preacinstită, lumea acum lui Dumnezeu te aduce, Siluane de Dumnezeu cinstite, și ca pre o cumpănire a fărădelegii, și dulceță pierzătoare a amărăciunii păcatului. Iară mai vârtos se bucură de tine Afthonul cel născătoriu de sfințenie, al cunoștinței cugetului mare lăcaș de nevoiță, ca cela ce aprig purtătoriu de biruință împotriva vrăjmașului te are, și dascăl a toată lumea, din cele ce însuși ai pățimit, prin carele harul aflăm, și Domnului casnici ne facem.

Glas 2

Afară din lume făcându-te, cu rugăciunile Păstoriului lui Dumnezeu, în cup-toriul iadului ai intrat, Părinte, ca aurul prealămurit, și de flăcările lui

arzându-te, aflatu-ți-ai odihna în locul liniștirii céii dupre Dumnezeu, în Afthonul cel de monahi hrănitoriu, unde Lavra Panteleimonului te-a priimit ca pre o oaie de Dumnezeu însetată, și vas preacinstit te-a lucrat, lăcaș al Mângâietoriului, trâmbiță a dumnezeieștii iubiri, alăută a pocăinței, liră a dragostei celei adevărte, și al neziditelor lucrări arătătoriu.

Glas 3

Pus-ai pre piatra pocăinței picioarele tale, Siluane, socotind neîntârziat că „Aicea voiuri muri pentru păcatele mele” ; pentru aceasta, prin neîncetată pomenirea Domnului, lucrarea rugăciunii dela Maica lui Dumnezeu ca pre o răsplată ai priimit, prin carea ale dracilor nerușinate năvăliri ai biruit, ca un înger viețuind, în priveghere stând, și înaintea feței Domnului rămâind: căruia har învrednicește și pre noi, cei ce cu laude cântăm pomenirea ta.

Glas 4

Cea a Stăpânului venire pururea înaintea ochilor având, ca un credincios iconom al harului său la moară fraților tăi slujeai, unde te-ai și învrednicit de negrăita arătare a lui Hristos, Pâinii Vieții; din carea cu taină gustând, întru desfătarea și înțelegerea tainelor ai pătruns, în multe chipuri părăsit fiind, din iconomie, ca harul și mai însetat să cauți; căruia și pre noi fă părtași, Părinte Siluane, mare văzătoriu de Dumnezeu.

Slavă... Glas 5:

În Duhul Sfânt pre Hristos cel Viu văzând, belșug de viață ai luat, Siluane, precucioase. Și asemenea icoanei lui făcându-te, mulți pași abătuți de povara cea grea a păcatului ai îndreptat; și prin cercare învierea sufletului trăind, credința către Dumnezeu îți întăreai, luminat împrejur de lumina Thavorului. Pentru aceasta, Părinte, propoveduitoriu te-ai făcut, precum au iconomisit ție Dumnezeu: priimește și dela noi ceste neiscusite graiuri de mulțămită, și, cu nebiruitele tale rugăciuni, dăruiește nouă harul Duhului.

Și acum... **Fericimu-te pre tine..., sau al Praznicului.**

LA STIHOVNĂ

Stihurile Glas 5, însăși Podobia:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te, Siluane preaminunate, lauda Rusiei cea de Dumnezeu odrăslită, slava Muntelui celui Sfânt, al Bisericii lui Hristos propoveduitoriu preamare al dumnezeiescului har, îndreptarea celor ce cad, mângâierea celor ce stau tari în credință, temeluirea în Hristos a celor fără de nădejde, a smereniei carte în-suflețită, fericite, pentru ca lăudându-te să ne rugăm: Fă să locuiască, Cuvioase, în inimile noastre Duhul Sfânt, cu sfintele tale rugăciuni către Dumnezeu, pre carele luminat prin viața ta l-ai slăvit.

Stih: Răbdând am răbdat pre Domnul...

Bucură-te cela ce, prin lucrarea darurilor harului, cu Hristos te-ai unit, nicicum putând a răbda a harului părăsire, Siluane, pre carele prea nemincinos l-ai cunoscut că este viața ta, rugăciunea lucrând până la sânge,

Cuvioase, ca pre o tânguire pentru întreaga zidire, iară mai vârtos pentru cei adormiți, iubitoriule de suflete. Cu anevoie lucru este nouă, fericite, viețuirea ta a povesti, căci tu cu altfel de suflare a Duhului ai suflat, iară noi cu lucrurile vieții cesteia sântem împleticiți.

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă...

Bucură-te, al gândurilor celor amăgitoare risipitoriu, și al dracilor pierzătoriu, al trezvitoareii inimi preafericit păzitoriu, a simțirilor luminarea cea strălucită, și împreună-unime, sabie carea tai pornirile slavei celei deșarte, cort prealuminos al luminii celei nezidite, lauda cea mare a Muntelui Afthonului, fericite, unde tainele celor negrăite și s'au dezvăluit, pre carile nici ochiul a văzut, nici mintea omenească a cuprins; gura Domnului, carea vestește oamenilor dumnezeiasca voie.

Slavă... **Glas 8:**

Priimește și nu lepăda, împreună-pătimitoriule Părinte, această mică laudă a noastră, însă de părinți iubitoare. Căci cu ce cuvinte voi lauda viețuirea ta cea minunată, Cuvioase? Că asemenea nevoitorilor celor din vechime te-ai făcut, și ca un lucefăr, sufletele cele rătăcite în noaptea adâncă a întunecului păcatului la cunoașterea de Dumnezeu călăuzești, și dobândirea Duhului nu cu cuvintele, ci cu viețuirea ta înveți. Pentru aceasta, Siluane, pre tine văzând, ne minunăm, și fericim ținutul carele te-a dăruit nouă, și mărim patria ta cea duhovnicească, în carea de sfințenie te-ai umplut: Rugămu-te, cea ce ești cea mai de pre urmă și mare slavă a aghioriților, soleşte către Domnul pentru noi.

Și acum... Fecioară nenuntită..., **sau al Praznicului.**

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule, **și celelalte. Și Otpust.**

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., Tropariul Sfântului, de 2 ori.

Slavă... Și acum... **A Născătoarei.**

Dupre 1-a Cathismă,

SEDEALNA, Glas 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Cu dragostea de Dumnezeu și de aproapele din belșug te-ai umplut, de Dumnezeu cugetătoriule, cât și harul de a pricepe tainele ai priimit, Siluane, și cele ce vor să fie mai înainte a vedea; pentru aceasta, toți cei ce cugetăm la viețuirea ta cea preaplină de har, glas înălțăm: Hristoase al nostru, slavă Ție!

Slavă..., **tot aceasta.**

Și acum..., **a Născătoarei:**

Doamnă Marie, a Afthonului întâi-stătătoare, ca pre o floare cugetătoare în grădina ta pre Cuviosul l-ai sădit și l-ai crescut, Stăpână, arătându-l în ceata Părinților cei ce acolo slava îndumnezeirii mai nainte au aflat.

Dupre a 2-a Cathismă,

SEDEALNA, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Bucură-se astăzi în chip luminat a ta Mănăstire, Părinte, carea la sânul ei te-a alăptat, și ca pre un dar lui Hristos te-a adus, Cuvioase; iar Biserica se bucură de viețuirea ta, avându-te mare solitoriu către Stăpânul Dumnezeu: pre Carele pururea roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., tot aceasta.

Și acum... A Născătoarei:

Pre sufletele ce se lasă în voia ta, Maică Preacurată, ceea ce ești de suflete mult-iubitoare, în felurite chipuri le înveți a se apropia de Hristos, cum și pre Siluan l-ai călăuzit, întâi prin pocăință, și mai apoi prin har, cel ce pre Domnul în Muntele Afthonului a proslăvit.

Dupre Polieleu, Sedealna, Glas 4:

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul

Înțelepciunea de la însuși Cuvântul prin cercare deprinzând, Părinte, ne înveți cum se cuvine ca sufletele noastre Aceluia să le încredințăm, și harul cel de viață purtătoriu al Duhului să căutăm, și lucrarea fiind, de patimi să ne curățim, și lumina să priimim. Pentru aceasta, cu bucurie pomenirea ta săvârșind, rugămu-ne, Cuvioase, păzește-ne cu solirile tale, și fă ca toți să sporească întru frica preadulcelui Dumnezeu, Carele dăruiește bogăție vecinică celor ce cu credință se apropie, Siluane, de Hristos însuflate.

Slavă..., tot aceasta.

Și acum... A Născătoarei:

Ceea ce pre iubitoriul de oameni, Domnul Iisus, în pântecel tău de Maică ai priimit, milosârdiile tale cele iubitoare de oameni arătând, Stăpână, maică te-ai făcut tot celui ce voiește a se mântui, dăruind celor credincioși harul desăvârșirii. Pentru aceasta și robului tău Siluan, carele se ruga înaintea cinstitei tale icoane, Mireasă a lui Dumnezeu, rugăciune neîncetată i-ai dăruit, Curată, ca semn al bunăvoirii ce va să primească și al slavei ce are acum, cu tine împreună petrecând.

Antifonul 1 al Glasului 4.

Prochimen, Glas 4:

Răbdând am răbdat pre Domnul, și au căutat spre mine.

Stih: Pus-au pre piatră picioarele mele, și au îndreptat pașii mei.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca (6: 17-23): În vremea aceea, stătut-au Iisus la loc șes... **(caută la Evanghelia dela Liturghia din 6 Decembrie)**

Psalmul 50.

Slavă... Glas 2:

Pentru rugăciunile Cuviosului tău Siluan, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, dupre mare mila ta...

Stihira, Glas 6:

Plângerea lui Adam celui căzut asupra-ți luând, Părinte, stricăciunea ai lepădat, și chipul lui Hristos ai luat, cu carele și pre noi învrednicește pre deasupra a ne îmbrăca, Siluane de Dumnezeu văzătoriuile, cu solirile tale.

CANOANELE

Canonul Praznicului, sau al Născătoarei de Dumnezeu, pe 6, și ale Cuviosului două, pe 8. Cel dintâi, Glas 4, cu acrostihul: Siluane, dăruiește mie Dumnezeiescul Duh. A(thanasie)

Peasna 1, Glas 4. Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și se va umplea de Duh, și cuvânt răspunde-voiu Împărătesei Maici, și mă voiu arăta, luminat prăznuind, și voiu cânta minunile ei bucurându-mă.

Umple de înțelepciunea Duhului inima mea, Părinte, ca să cutez a cânta viețuirea ta cea strălucită, și cu dumnezeieștile tale soliri, Siluane de trei ori fericite, înfrânează mintea mea cea de neținut.

Întru Dumnezeu punându-ți dorirea, preafelicite, cu însetare l-ai căutat, și ajungând să îl afli, de El te-ai alipit, prin Carele și nouă cele negrăite ai deslușit.

Slavă...

Socotitu-s'a, Cuvioase, că inima a tot omul lăcașul lui Dumnezeu este, precum au zis Iisus, și acolo pre Carele căutai ai aflat, lepădând șovăielnicul gând al celui necredincios.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Nașterea ta, Stăpână, cu focul dragostei a mistuit, și mai apoi cu ceata nevoitorilor l-a împreunat pre cel în vedenie de tine chemat, Fecioară, puind început duhovnicescului său urcuș.

Alt canon:

Alcătuiește duple scrierile Cuviosului Părinte, având acrostihul: Priimește și nu lepăda cântarea, aghiorite. A(thanasie).

Glas 6. Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre gonaciul Faraon văzându-l înneecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să cântăm.

Ca un lanț te-a cuprins dragostea cea către Dumnezeu, prea alese și înțelepte Siluane, a căreia cercare deslușit ai priimit, și cu îmbelșugare o dăruiești celora ce la tine aleargă.

Văzând Hristos sufletul tău cel ars de dor, cu apa dragostei lui l-au umplut, prin Duhul Sfânt deslușit arătând ție taina Întrupării.

Slavă...

Revarsă dragoste tuturor Iisus, celor ce caută cu credință mila Lui cea dumnezeiască, și trași fiind, de el se alipesc, ca de un iubitoriu de oameni Dumnezeu.

A Născătoarei:

Cela ce a ta înălțime a cunoscut, Maica lui Dumnezeu, prin Duhul către Dumnezeu fără de ținere este tras, și cu stăruință cere ca noroadele să cunoască puternicia Celuia ce le-au și plăzmuit.

Peasna 3. Irmos:

Pre ai tăi cântăreți, de-Dumnezeu-Născătoare, ca un izvor viu și îndestulat, pre cei ce s'au adunat ceată duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicindu-i.

Aprins-au Hristos în tine a strămoșilor tăi bunăcinstire, Părinte; căci fireasca pornire, întâlnind harul, și cu el amestecându-se, lucrarea lui Dumnezeu strălucită arată.

Fără de folos socotind a fi vremea cea fără de pomenirea lui Dumnezeu, mâinile pre plug îndată ți-ai pus, Siluane, în Dumnezeu înțelepte, de boldul cunoștinței cugetului împungându-te.

Slavă...

Căderile tinereții trepte ți s'au făcut, Părinte, către Dumnezeu, căci punând în inima ta cum că odinioară l-ai întristat, mai apoi prin pocăință multă bucurie i-ai adus.

Și acum... A Născătoarei:

Semănat-ai, Fecioară, duhul pocăinței tânărului Simeon, arătându-i-te în vedenie, și minunat chemându-l, cele plăcute lui Dumnezeu să facă, și a Lui voie să săvârșească.

Canonul al 2-lea. Irmos:

Nu este sfânt precum tu, Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, bunule, și ai întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale.

În gândul cel mândru, duh de rugăciune nu este, strigă cu mare glas Siluan, ci harul rugăciunii celui smerit se dă, carele face voia lui Dumnezeu.

Inima cu mintea se unește prin nerăspândita rugăciune și prin simplimea viețuirii; și udată fiind de Dumnezeu, se smerește, una cu Domnul făcându-se prin har.

Slavă...

Hristos prin Sfântul Duh sufletului se arată, și prin dragoste se așează în el cu veselie, bucurându-l minunat ca pre o mireasă pre carea și-a ales-o.

Și acum... A Născătoarei:

Înduplecă pre al tău Fiu, Maică Preacurată, și cu rugăciunile tale dăruiește rugăciune celor ce se roagă, precum rugătorului Siluan rugăciunea i-ai dăruit.

SEDEALNA, Glas 3:

Podobie: De frumusețea...

Frumusețea pocăinței tale văzând Domnul, dumnezeiasca milă cu îmbeșugare ți-a arătat, înțelepte, bărbăția ta răsplătind, și deslușit s'au făcut cunoscut ție, dascăl întregii lumii pre tine rânduind; dela carele prin cercare ai deprins a învăța, Siluane, cum Duhul cel dumnezeiesc în suflete se ivește.

Slavă..., **tot aceasta.**

Și acum... **A Născătoarei, asemenea:**

Făgăduința ta având, Fecioară, cei ce se hrănesc în Sfântul Munte, cu carea lui Petru te-ai făgăduit, nevoitoriul cel dintâiu al Afthonului și întemeietoriul, se bucură priimind, ca Siluan, darurile și harurile tale, Curată, și cu tărie nădăjduiesc Împărăția Ceriurilor a lua, carea este vârful celor făgăduite.

Peasna 4. Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre Scaunul Dumnezeirii, pre lemnul Crucii au venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin nestrucată palmă, și au mântuit pre cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii tale.

Mulțimea pocăinței ți-a copleșit sufletul, Părinte, ceasul Judecății înaintea ochilor tăi zugrăvind și aprinzându-te de dorul dumnezeieștii viețuiri monahicești, prin carea se mântuiește tot cela ce păzește poruncile.

Înțeleptul păstoriu al Kronștadului cu rugăciunea te-a întărit să te lepezi de lume, Siluane, iadul simțind, carele cu vuietul flăcărilor sale calea ta până în Afthon a însoțit.

Slavă...

Puține grăind, câinele cel turbat ai izgonit, Părinte, căci prin cercare puterea chemării Domnului ai cunoscut, prin carea se depărtează urătorii de suflet, și Domnul Păcii în inimă se sălășluiește.

Și acum... **A Născătoarei:**

Atinsu-s'a de tine, fericite, a Născătoarei de Dumnezeu bunăvoire, și în Muntele Afthonului să locuiești te-a chemat, și acolo cu făgăduințele preaiubitul ei Fiu să te desfătezi.

Altul, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă, strigând din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Mare păzitoare a harului este neîncetata zdrobire a inimii, iar cugetarea la iad alungă deznădejdea din suflet – așa ai învățat, Părinte.

Harul se dă celor smerit-cugetători, iar prin lacrimi, cu dumnezeiască cuviință înflorește, și sufletul îndată în Rai se preschimbă, cu veșmântul îndumnezeirii îmbrăcându-se.

Slavă...

Prin Sfântul Duh vine cunoașterea tainelor dumnezeirii în chip deslușit, și sufletul simte pre Iisus cel milostiv, precum Siluan din cercare grăiește.

Și acum... **A Născătoarei:**

Mai presus de toate ești, Fecioară Preasfântă, prin smerenie de Cel Smerit priimită ca o Maică și hrănitoare a lui; pentru aceasta, pre cei smeriți iubești, casnici pre dâșii făcând, ai Stăpânului tău.

Peasna 5. Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară neispită de nuntă, avut-ai în mitras pre cel preste toate Dumnezeu, și ai născut fără de ani Fiu, carele dăruiește mântuire tuturor celor ce cântă pre tine.

Alergat-ai a locui în Muntele Afthonului, și având drept staul Lavra Panteleimonului, ca ostaș al lui Hristos ai fost rânduie, Părinte, îmbărbătat fiind de Marele Mucenic, bună mărturie a cugetului tău având.

Împăciuitu-te-ai întru Domnul, Cuvioase, desăvârșită iertare a fărădelegilor tale luând; ci vrăjmașul asupră-ți foarte năvălind, l-ai alungat, zicând: Aci îmi voi afla sfârșitul, pentru păcatele mele!

Slavă...

Privit-au cu bunăvoire la al tău suflet Domnul, dascăl ție dând pre Fecioara, carea a rugăciunii lucrare te-a învățat; însă urătoriul cele bune pizmuindu-te, cu viclene glasuri te chinuia, Părinte.

Și acum... **A Născătoarei:**

O, Preaneprihănită Doamnă, singur să nu mă lași înaintea celui viclean, cel ce mare și greu de purtat război asupra mea ridică. Pentru aceasta, ieși în întâmpinarea mea, Stăpână, dimpreună cu Părintele Siluan, și candela cea stinsă îmi aprinde.

Altul, Irmos:

De noapte mâneând, cântăm pre tine, Hristoase, cea ce ești împreună fără de început cu Tatăl, și Mântuitorul sufletelor noastre: Pace lumii dăruiește, iubitoriile de oameni.

Cel ce iubește a face voia sa, departe alungă pacea sufletului pre carea Duhul o dăruiește, precum Siluan, al păcii sălaș, din cercare învață.

Așa grăiește, în Duh, Cuviosul: Pacea în suflet prin dragoste vine, și prin cunoașterea dumnezeiescului cuvânt, împărățind în el Hristos, Domnul Păcii.

Slavă...

Sufletul cel întărit cu Duhul dintru adâncuri strigă: Doamne, ție mă rog, pace dă noroadelor, ca de frumusețea Feței tale să se umple.

Și acum... **A Născătoarei:**

Născut-ai pre Tămăduitorul, Preacurată, pre stăpânitorul păcii, cea ce puterile sufletului, odinioară dezbinat, prin mila Crucii întru una le adună.

Peasna 6, Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea ta, Bunule, sufletele celor ce mâneacă la tine cu dragoste luminează-le, rogu-mă, ca să te vază, Cuvinte a lui Dumnezeu, pre adevăratul Dumnezeu, cea ce chemi din negura greșalelor.

Văzând războiul dracilor, și urători de oameni cunoscându-i, aflat-ai, de trei ori fericite, ajutorința Iubitorului-de-oameni, pre Carele odinioară, cu cutremur, îl socoteai de neînduplecat.

Iată Hristos, Pâinea cea preacinstită, la moară, Cuvioase, și s'au arătat, ne-grăit umplând ființarea ta de cunoașterea lui Dumnezeu prin Duhul cel Sfânt.

Slavă...

Cu focul deopotrivă te-ai făcut, cel de Hristos adus prin întrupare, și tuturor răcoritoriu, de trei ori fericite, și de lumină cu totul te-ai acoperit, ca pre Thavor dumnezeieștii Apostoli.

Și acum... **A Născătoarei:**

Întru alt chip cugetă, Mireasă a lui Dumnezeu, cel ce de lumea Duhului se împărtășește, Dumnezeu pre pământ prin iubirea de oameni făcându-se, precum însuși Siluan o dovedește.

Altul, Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea, Multmilostive.

Mângâietoriule Sfinte, vas curat ai aflat pre Siluan de-Dumnezeu-cugetătoriu, pre carele cu harul mărturisirii tale umplându-l, spre duhovniceasca înțelegere l-ai gătit, și nebunește a înseta să pătimească pentru Hristos.

Din har căzând, spăimântează-se sufletul meu, și văduvit strigă: Nu mă lăsa siriman, Mângâietoriule, căci cu adevărat tu ești viața mea, și depărtarea ta îmi este numai moarte.

Slavă...

Plin este tot pământul de mila ta, Stăpâne, prin carea toată făptura viază, și trasă fiind spre tine, ție urmează, și ca un prunc cu harul hrânindu-se, întru desăvârșire crește.

Și acum... **A Născătoarei:**

Marie Preacurată, norodului tău spune, cum pre Hristos l-ai iubit, și cum rugându-te ai suferit de El să te desparți când l-ai văzut la Tatăl înălțându-se.

CONDACUL, Glas 4:

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Precum mult ai iubit, și mult ai aflat, harul dumnezeiesc al Duhului, Siluane, dela Hristos; pentru aceasta neamurile strigă ție: Bucură-te a toată lumea Părinte al Părinților.

Altul, Glas 8.

Facerea lui Pavel Ieromonahul.

Podobie: Când s'au pogorât...

Pre pământ fiind, slujit-ai lui Hristos, pre urmele aceluia umblând; acuma, în ceriuri, pre carele ai dorit privești, împreună cu dânsul petrecând, precum au făgăduit. Pentru aceasta, Părinte Siluane, calea mă învață, carea ai urmat.

ICOS

Cercarea Preadulcelui Hristos având cinstiții lui Ucenici, ziceau lui: Frumusețea dragostei arătată o ai făcut nouă, și orice altă viață ca pre nimic a socoti ne-ai făcut; Doamne, unde ne vom duce? Pre cine vom urma? Că de viața ta ne-am umplut mai presus de cuvânt, și fără tine nu putem trăi. Acestora, în zilele mai de pre urmă, urmând Siluan, uimit-a lumea cu preacuvioasa viețuire. Căci pre Hristos mai presus de fire văzând, și din cercarea harului tainele cunoscând, acum către dragostea lui Dumnezeu noroadele călăuzește, pentru carile pururea se și roagă, ca să se umple de cunoașterea lui Dumnezeu și Duhului părtașe să se facă. Pentru aceasta, neamurile toate, ca unui dascăl cu mulțămită strigăm: Bucură-te a toată lumea Părinte al Părinților.

SINAXAR

Întru această zi, pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru, Siluan Afthonitul, carele s'a nevoit în Sfântul Munte, în Mănăstirea Rusească a Sfântului Mare Mucenic Panteleimon, și cu pace s'a săvârșit întru Domnul în anul mântuirii 1938.

Stihuri:

Pre Hristos, pre Carele mai nainte în viață l-ai văzut, Siluane,
Pre Acela acuma îl privești, dar nu ca prin oglindă.
Se veselește cu firea patria ta, Părinte,
Se bucură Afthonul, carele întru Duhul te-a hrănit:
Priimească ceriul pre marele athonit.

Acest Siluan, cetățean al Ierusalimului Ceresc, ivitu-s'a din cucernici părinți de pre pământul Rusiei, în satul numit Șovsk, fiind de Mitropolia Tambovului. S'a născut în anul al 1866-lea dela nașterea duple trup a Cuvântului lui Dumnezeu, și din tinerețe a fost chemat la pocăință de Însăși precăntata de-Dumnezeu-Născătoare și pururea Fecioară Maria. Ajungând cu vârsta la al 27-lea an, părăsit-a grijile lumii, și întărindu-se pre cale cu rugăciunile celui între sfinți Părintele Ioan din Kronștadt, a ajuns în Grecia, la vestitul Munte al Afthonului, luând asupra-și jugul cel monahicesc în Mănăstirea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitoriu Panteleimon. Dăruindu-se din tot sufletul lui Dumnezeu, în puțină vreme nu numai a priimit rugăciunea cea neîncetată în dar dela Prea-sfânta de-Dumnezeu-Născătoare, dar și negrăitei dumnezeiești arătări în slavă a Domnului nostru Iisus Hristos s'a învrednicit, în cinstita biserică a Sfântului Proroc Ilie, carea se află în moara zisei Mănăstiri. Stingându-se însă cel dintâi Har, și cuprins fiind cel preacuvios de plâns mare, și de multe ori fiind părăsit de Dumnezeu și dat ispitirilor vrăjmașilor celor înțeleghători, vreme de cincisprezece ani urmând pașilor lui Hristos, „cereri și rugăciuni către Cela ce putea să-l mântuiască pre dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând” (Evr. 5, 7), învățat de Dumnezeu fiind (vezi Ioan 6, 45), de Sus a auzit glasul Dăttătorului de Lege: „Ține mintea ta în iad, și nu deznădăjdui”: pre carele păzind ca pre un nemincinos dreptariu, alergat-a în calea lui Antonie, a lui Macarie, a lui Sisoe, a lui Pimen și a celorlalți preaslăviți Dascăli ai pustiei, a căroră măsură și ale căror dăruiri a atins, arătându-se învățătoriu apostolicesc și prorocesc, viu fiind și duple moarte. Lăsat-a și scrieri pline de Har și de Duhul Sfânt, pre carile le-a făcut arătate ucenicul și învățăcelul lui, Starețul Sofronie, întemeietoriul și arhimandritul céii din ostrovul Britaniei mănăstiri a binecredincioșilor orthodoxi. Și ce nevoie este aci a înmulți cuvântul pentru atotcuviosul Siluan? Că mai nainte venind acel Avva Sofronie, însemnat-a și a scris viața și învățătura

aceluia pre larg și cu deamăruntul, la începutul cărților dumnezeieștilor și preadulcilor lui scrieri. Mutatu-s'a dela moarte la viață acest fericit Cuvios Siluan, împlinit în zile dupre Duhul, în luna lui Septemvrie, ziua a 24-a, în anul 1938, împărățind Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Tot întru această zi, sfânta marea muceniță și întocmai cu Apostolii Thecla.

Stih:

Acela te-au mântuit, Thecla, în piatra carea ți se spărgea,

La a căruia patimă mai nainte pietrele se despica.

La douăzeci și patru piatra a priimit

Pre Thecla, întru carea trupul și-a păzit.

Întru această zi, cuviosul părintele nostru Coprie.

Stih:

Coprie nu cu gunoiu, ci cu bunătăți fiind înflorit,

S'a adus Domnului strugur îndulcit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește și mântuiește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Nu au slujit zidirii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Ziditoriului; ci îngrozirea focului bărbătește călcând, se bucurau viersuind: Preacântate Doamne și Dumnezeuul Părinților, bine ești cuvântat.

Gustat-ai, Cuvioase, din bunătatea milostivului Dumnezeu, cel ce belșug de viață asupra vieții tale au vărsat, pentru aceasta ai strigat: Doamne al Părinților, însuși m'ai cercetat.

Pildă este viața ta celor ce lucrarea Duhului voiesc a priimi, de carea cu dorire apropiindu-ne, slăvim pre Dumnezeu, cela ce martor preamare al iubirii sale de oameni te-au arătat.

Slavă...

Negrăită este puterea pocăinței tale, Siluane minunate, căci te-ai sârguit, Părinte, a nu mai întrista pre iubitoriul de oameni Dumnezeu, pacea cunoștinței cugetului lucrând prin dragostea cea iubitoare de Dumnezeu.

Și acum... **A Născătoarei:**

Iad este și pieire, Stăpână, fără de Cel Născut al tău, cel ce este viața cea adevărată; pentru aceasta roagă-l să nu se depărteze dela inima mea, ci viața mea întreagă să o veselească în veci.

Altul, Irmos:

Cuptoriul cel răcorit cu rouă, chipul minunii cēii mai presus de fire a închipuit, că nu a ars pre Tinerii pre carii a priimit, precum nici focul Dumnezeirii nu a ars pânțele Fecioarei în carele a intrat. Pentru aceasta, cântând să zicem: Să cânte toată făptura pre Domnul, și să-l preaînălțe întru toți vecii.

Sufletul își arată slobozenia poruncile lui Dumnezeu făcând, și duhul prin har se întărește, și de grijile lumești se leapădă, zidul de aramă al voii surpând.

Risipește-se întreitul val al gândurilor când smerenia în suflet locuiește, și mulțămirea către Dumnezeu se înalță, cel ce ne poartă de grijă, iertare dând norodului celui ce de greșale se căiește.

Slavă...

Durere pătimește inima, cu cât mai mult pre Dumnezeu iubește; dară dulceața Lui simțind, neîncetat spre a o dobândi aleargă, mai vârtos pre aceasta alegându-o decât toată pătimașa îndulcire.

Și acum... **A Născătoarei:**

Cu voia Fiului tău unindu-te, întăritu-te-ai, Preacurată, sabie a răbda, a crucii Lui și a morții; tot astfel, și noi, glas către Dumnezeu înălțăm: Iată roaba ta, sufletul meu; ceea ce este de folos facă-se mie.

Peasna 8, Irmos:

Pre cuvioșii Tineri în cuptoriu, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci adică închipuindu-se, iară acum lucrându-se, pre toată lumea ridică a viersui: Pre Domnul cântați, lucrurile, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Nu este capăt al vârtuții, căci Dumnezeu cel nevăzut întru dânsa se caută; pentru aceasta, Părinte Cuvioase, în vremea părăsirii, când harul ți s'a luat, cu frică alergând ai alergat, mai vârtos pre Cel Iubit căutând prin cele de Dumnezeu iubitoare osteneli.

Dreptariu al roditoarei rugăciuni s'a dat ție smerenia, înțelepte, și pogorârea minții în împărățiile iadului drept mântuitoare deznădejde, calea Părinților, pre carea cu credință umblând, de Dumnezeu purtătoriule, la măsurile Cuviosului Antonie ai ajuns.

Slavă...

Vrând Preabunul Stăpân ușoară să facă celor muritori mântuirea, așezat-au pre aproapele nostru ca pre un dumnezeu pământesc, prin carele la unirea cu El ne înălțăm, precum prin scrieri Siluan ne-a învățat, cel ce întru frățeasca dragoste a viețuit.

Și acum... **A Născătoarei:**

Nebuna înțelepciune voidind Hristos a alunga, Preacurată, dat-au pescarilor înțelepciunea Duhului, de carea împărtășindu-se robul tău Siluan, luminat ca soarele s'a arătat lumii, părtași luminii făcând pre cei aflați în întuneric.

Altul. Irmos:

Văpaia răcorind pre sfinți, iar pre cei necinstitori arzând, Îngerul lui Dumnezeu cel puternic o a arătat Tinerilor, și pre Născătoarea de Dumnezeu o a făcut Izvor de viață începătoriu, stricarea morții, și viață izvorând celor ce cântă: Pre unul Făcătoriul să cântăm, cei izbăviți, și să-l preaînălțăm în veci.

O, cât de mare este harul tău, Multmilostive, că ștergi păcatele celor ce dela tine au căzut, și norodului Duhul dăruiești, și a iertării tale dulceață, precum grăit-a Siluan.

Altă cunoaștere a lui Dumnezeu vine din credință, și alta din cercare, de El apropiindu-ne, pre carea oamenii cei muritori prin harul Duhului o dobândesc, numai celor desăvârșiți fiind lăsată.

Slavă...

Tânguire cânta inima Strămoșului Adam, la măreția Domnului cugetând, și pururea pomenirea păcatelor sale purtând, și al Edemului dorind cel vecinic harul.

Și acum... **A Născătoarei:**

O, Fecioară, a lumii întregi mijlocitoare, fără de păcat mă păzește cu ale tale rugăciuni; că știm cât de înaltă este dragostea ta și câtă îndrăzneală ai spre dulcele tău Fiu.

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc sălteze, cu duhul fiind luminat, și prăznuiască firea Minților celor nematerialnice, cinstind sfântul praznic al Maicii lui Dumnezeu, și strige: Bucură-te, preafecită de-Dumnezeu-Născătoare Curată, pururea Fecioară.

Vino către norodul lui Dumnezeu, Preacuvioase Siluane, și plângerea lui Adam auzi, și mâinile tale înalță, și-ți pleacă genunchii, și cu ale tale rugăciuni dăruiește Duhul cel Sfânt, celora ce dupre el tânjesc, mijlocitoriu către Fiul și Tatăl pre tine având.

Unde sânt cetele Îngerilor sălășluiești acum, și deslușit vezi tainele lui Dumnezeu, pre carile în lume ca prin oglindă le priveai, cu unimea Tuturor Sfinților unindu-ți rugăciunea, preadulce Părinte, topindu-te de dumnezeiască iubire.

Slavă...

Întrecut-ai pre Părinții cei din vechime, noule proce preamărite, și cu viețuirea ta marginile lumii ai luminat, și cu învățăturile cuvintelor tale inimile înalți către cele mai presus de lume; pentru aceasta toți pomenirea ta cinstim.

Și acum... **A Născătoarei:**

Auzi pre mine, Împărăteasa Muntelui celui Sfânt, și nu mă lepăda, că urâciunea pustirii m'am făcut, ticălosul; ci îndrăznind, mă rog ție și fierbinte îți strig: Dă și mie, Stăpână, sprijineala ta, precum odinioară lui Siluan ai dăruit!

Altul. Irmos:

Pre Dumnezeu a vedea nu este cu puțință oamenilor, spre carele nu cutează a căuta cetele îngerești; iară prin tine, Preacurată, s'au arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pre carele mărint, dimpreună cu oștile cerești, pre tine ferim.

A pricepe slava lui Dumnezeu și a sfinților lui nu este cu puțință celora ce au cugete trupești și ochi întunecați de patimi, și toate darurile harului neîmpărtașite rămân fără de curăție.

Tăria harului dă robilor tăi, Iisuse, cu solirile celuia ce s'a învrednicit de el, mare mijlocitoriu înaintea scaunului tău fiind, și lumii arătând că tu pururea ești, de oameni iubitoriu Dumnezeu.

Ce voiu zice, Părinte, ceta ce sânt cu totul împietrit, văzând săvârșirea vieții tale, prin carea plinătatea harului ai aflat, smerita cugetare, asemenea smeritului Iisus făcându-te, de carele eu m'am înstreinat.

Slavă...

Trupurile Sfinților izvorăsc dumnezeiescul har celora ce se apropie de ei cu credință, căci întru aceasta este arătarea lămurită a dragostei desăvârșite, de carea și tu, Siluane, te-ai împărtășit, precum din cercare am aflat.

Și acum... **A Născătoarei:**

Stinge-mi neostoita sete, Fecioară Curată, căci dupre Domnul cel Preadulce tânjesc, căci întru dânsul aflu izbăvirea de păcate, și printr'Însul se dă Duhul cel Preasfânt, precum încredințează Siluan.

SVEATILNA, Glas 2.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

De darurile Duhului umplutu-te-ai, Părinte Siluane de trei ori fericite; pentru aceasta către Domnul cel iubitoriu de oameni mulțimile călăuzești cu ale tale cuvinte de carile se îndulcesc cei aprinși de dorul dragostei Lui, cu sete căutându-L în Duhul cel Sfânt; pentru aceasta toți ucenicii tăi te fericim.

Slavă..., **glas 3:**

Podobie: Lumina cea nestricată...

Cunoscut-ai pre Stăpânul cu lumina Duhului, Siluane, și întru această lumină rămâind, soare te-ai arătat, luminând cu dumnezeiasca lumină a învățăturilor tale, moștenitoriule al dumnezeieștii lumini.

Și acum... **A Născătoarei:**

Rod nou ai cules din Grădina ta, Maică Fecioară Doamnă, și lumii l-ai dat, pre Siluan, slujitoriu tău, slava cea mare a Afthonului și rugătoriu pentru întreaga lume.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, și cântăm stihirile podobnice.

Glas 8. Podobie: O, preaslăvită minune...

Părinte de o cinste cu Părinții, Siluane minunate, învățătoriule al întregii lumi, apostolilor părtaș al darului Duhului, cel de o cinste cu mucenicii în dragoste, slava și lauda Bisericii, cel ce prin Duhul înaintea Tatălui stai, neîncetat pomeneste pre cei ce cinstesc preacinstită pomenirea ta.

Asemănatu-te-ai chipului celui dintâi, Siluane minunate, pre iubitoriu de oameni și multmilostivul prin Duhul cunoscând, Cuvioase; pentru aceasta, neîncetat te roagă, ca neamurile toate cunoașterea lui Dumnezeu să dobândească, a celui ce le-au plăzmuț, pre carele, Părinte, fă să îl aflăm mai presus

de fire, ca pre cela ce este comoara cea statornică și dulceața sufletelor noastre.

Plinirea Legii și a Harului este dragostea lui Dumnezeu, pre carea în inima ta priimind, dumnezeu te-ai făcut prin înfiere, în toate zilele arzând, și jertfă cu ardere de tot aducând nesfârșitele rugăciuni și mulțime de lacrimi, pre carile Domnul, ca pre niște cuvântătoare miruri priimind, cununa sfințeniei ți-au dăruit.

Al științei științelor adevărat cunoscătoriu știmu-te, Cuvioase, adică al smereniei, veșmântul îndumnezeirii, prin carea cu Domnul prin Duhul te-ai unit, în mijlocul mulțimii viețuind precum alții în pustie; pentru aceasta proslăvimu-te, Siluane, racla Moaștelor tale sărutând.

Slavă... **Glas 5:**

Mare este mila ta, întreit-sfinte Doamne, și cum vom spune duple vrednicie puterniciile tale? Că ne-ai plăzmuit din nou cu Duhul Tău cel Sfânt, și pre cei ce întru nestâmpărare dela părinteasca cină ne-am depărtat, iarăși înlăuntru ne aduci, cu porfira harurilor îmbrăcându-ne. Pentru aceasta, martor nou având al darului tău, pre Siluan cel preavestit, minunându-ne, prin glasul lui te rugăm: Dă noroadelor cunoașterea ta cea mântuitoare, dă noroadelor dragostea ta cea mai presus de cuvânt, ca pre aceasta aflând, cu un glas să te slăvim cu toții în veci, pre Făcătoriu nostru, de-oameni-iubitoriule, cela ce ne-ai învrednicit a ne face duple al tău chip.

Și acum... **Fericimu-te pre tine...**

Slavoslovia cea mare, troparele, ecteniile și Otpust.

LA LITURGHIE

Tipica. La Fericiri, Peasna a 3-a din Canonul întâi, și a 6-a din Canonul al doilea. Apostolul și Evanghelia, vezi la 5 Decemvrie.

CHINONICUL

Întru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul viclean nu se va teme.

Mărimurile.

Pre al Rusiei vlăstar minunat, și a Muntelui Afthonului cuvântătoare jertfă binepriimită, pre a Duhului Sfânt de-Dumnezeu-purtătoare gură, pre Siluan cel mare cu cântări să îl cinstim.

Dănțuiește și saltă, Mănăstire a Marelui Mucenic, că din pântecel tău minunat dascăl Bisericii ai dat, pre dumnezeiescul Siluan, al tainelor cunoscătoriu, și propoveduitoriu harului.

Harul Duhului Sfânt cu îmbelșugare dăruiește mie, Părinte, cel ce îmi dai îndrăznirea de a te cânta, căci dragostea mea mare este, dar puterile de multe ori mă lasă; pentru aceasta, iartă mie toate câte ți-am greșit.